

Erhvervsbladet beskrev den 7. marts de store omkostningsforskelle, der er, når vi taler om a-kassernes administration. Nu er det som sagt ikke nogen videnskabelig undersøgelse, men linjen kan man måske kigge en lille smule på, for den er nok ikke helt skæv:

Artiklen beskriver, at ét fagforbund har et a-kasse-kontingent på 6.132 kr. årligt, hvoraf de 2.346 kr. går til administration – det svarer altså til ca. 38 pct. – mens man i bunden af skalaen finder a-kasser, som kun opkræver mellem 11 og 15 pct. i administrationsbidrag. Jeg er godt klar over, at man ikke kan foretage en regulær sammenligning mellem de to a-kasser, men det siger altså, at der er store ting at se på dér.

Men vi behøver vel ikke at anstrenge os for at ændre på et sådant forhold, når det politiske system binder den enkelte faggruppe, for det er jo det, der er problemet. Sagt på almindeligt dansk: Man har vel fået armen vredet rundt på ryggen: Betal og se glad ud!

Når det som sagt er magtpåliggende for os i denne sag at fremsætte dette beslutningsforslag, er det jo netop – som vi også har sagt ved tidligere debatter – fordi lovbestemmelsen allerede er gennemhullet. HK-området er et godt eksempel; her man kan vælge mellem FTF, HK, Firma-Funktionærerne og Arbejdslederne; men der er også andre eksempler.

Der er jo også Kristelig Arbejdsløshedskasse, som man har givet dispensation for, og det er selvfølgelig en torn i øjet på den etablerede fagbevægelse. Men løser den ikke sin opgave, kan man spørge. Jeg har ikke i dag hørt, at Kristelig Arbejdsløshedskasse ikke løser sin opgave fuldt ud.

Vi kan ligeledes tage Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende og Danske Næringsdrivendes A-kasse. Det er jo egentlig tværfaglige a-kasser, som konkurrerer på kvalitet og pris, som konkurrerer på, hvor gode de er.

Her har man altså tværfaglige a-kasser, og vi må konstatere, at hverken ministeren eller direktoratet har noget at udsætte på disse kasser, hverken når vi taler om administrationen af gældende regelsæt, eller når vi taler om vejledning.

Hertil kommer, at vi ikke må glemme, at der er noget, der hedder arbejdsformidlingen, og jeg har da ikke i det sidste stykke tid hørt noget fra venstrefløjens om, at man ikke er rigtig tilfreds med det, der foregår i AF.

Afslutningsvis kan jeg sige, at jeg er klar over, at man i Socialdemokratiet ikke er kommet så

langt med nedbrydningen af monopolerne, at man vil give dette forslag sin støtte. Så hr. Ole Vagn Christensens negative udtalelser om støtten var vi klar over, men vi kan jo se, om det ikke er et parti, der også kommer i bevægelse på det her område.

Endelig kan jeg da lige sige, at vi måske på et tidspunkt får et lovforslag om professionelle fodboldspillere, og så må vi jo håbe, at de kan dribble sig ind i den rigtige a-kasse.

Aage Frandsen (SF):

Det er SF's principielle opfattelse, at der skal være den størst mulige sammenhæng mellem den faglige organisering og tilhørsforholdet til en a-kasse, for efter vores opfattelse er det vigtigt, at a-kasserne har et stort kendskab til medlemmernes løn-, arbejds- og uddannelsesvilkår, fordi det har stor betydning, at man kender til medlemmernes baggrund, når man skal anvise dem arbejde eller rådgive dem om uddannelse, og da vi mener, at a-kasserne skal spille en endnu større rolle i forbindelse med formidling af arbejde, siger det sig selv, at vi mener, at det er vigtigt at kende medlemmernes baggrund og deres faglige formåen og kunnen.

For en række faggruppers vedkommende er det let at etablere en sammenhæng mellem den faglige organisering og tilhørsforholdet til en a-kasse og at trække klare grænser faggrupperne og dermed a-kasserne imellem. Det gælder f.eks. for metalarbejdere.

En tilsvarende klarhed eksisterer ikke i alle tilfælde. Man kan f.eks. sige, at inden for det, vi i bred forstand kan kalde kontorområdet, er der ikke klare afgrænsninger i dag.

Dér mener vi så, at det, som er sket inden for det sidste års tid, er vigtigt, nemlig at arbejdsministeren i højere grad har set med velvilje på, at en gruppe, der var fagligt organiseret under FTF, med hensyn til a-kasse-tilhørsforhold blev accepteret som medlemmer af FTF-A.

Det er efter vores opfattelse vigtigt at understrege i denne sammenhæng, for det er udtryk for, at man på den ene side opretholder den nære tilknytning mellem den faglige organisering og a-kassen og på den anden side godkender en gruppes ønske, som er begrundet i dens tilhørsforhold til en bestemt faglig organisering.

Der har somme tider været en del uenighed om afgrænsningen, og man kan sige, at uenigheden om den faglige organisering somme tider føres over i en uenighed om a-kasse-afgrænsningen. Det er selvfølgelig ikke særlig tilfreds-